dosarul nr. 5r-3615/23
nr.de înregistrare a cauzei în PIGD: 4-23083962-12-5r-13062023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 decembrie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Avasiloaie Tatiana
Grefier: Onica Victoria

a examinat în ședință de judecată publică, contestația depusă de către contravenientul Iustin Viorel, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP MAI, nr. MAI05979538, din 17.05.2023, prin care Iustin Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 231 alin. (2), și art. 228 alin. (7) CC al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 84 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare,-

asupra contestației depuse de către contravenientul Iustin Viorel, instanța de judecată,-

constată:

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP MAI, nr. MAI05979538, din 17.05.2023, Iustin Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 231 alin. (2), și art. 228 alin. (7) CC al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 84 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru faptul că la data de 17.05.2023, ora 07.29, fiind la volanul automobilului de modelul „Dacia", cu n/î *****, deplasîndu-se pe traseul R km.38, circula fără a deține permis de conducere perfectat valabil pe numele său, totodată, se deplasa cu geamurile portierelor din față cu peliculă ce diminuează cîmpul vizual al conducătorului auto, ignorînd prevederile pct. 102, lit. a), 122 subpct. 6), lit. e) al RCR al RM.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, contravenientul Iustin Viorel la data de 31.05.2023, a depus o contestație în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 448 CC al RM, solicitînd anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional, invocînd faptul că nu au fost administrate careva probe ce să dovedească vina sa, nu a fost elucidate toate circumstanțele pretinsei contravenției. Astfel, la momentul stopării, a prezentat agentului constatator permisul de conducere eliberat de alt stat valabil pe numele lui. Mai mult ca atît, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 CC al RM, nu i s-a adus la cunoștință drepturile și obligațiile, i s-a încălcat dreptul la apărare.

În ședința de judecată agentul constatator Negara Cristian și persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, Iustin Viorel nu au fost prezenți, fiind înștiințați despre data, ora și locul examinării cauzei, astfel că conform prevederilor art. 455 alin. (2, 3) CC al RM, a dispus examinarea cauzei în lipsa părților.

Examinînd cauza dată, raportînd situația de fapt la cea de drept, avînd în vedere temeiurile de fapt și de drept invocate în contestația înaintată, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația înaintată de către contravenientul Iustin Viorel este întemeiată și pasibilă de a fi admisă, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP MAI, nr. MAI05979538, din 17.05.2023,

urmînd a fi declarate nule, cu încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravențiilor prevăzute de art. 231 alin.(2), art.228 alin.(7) CC al RM.

Conform art. 7 CC al RM, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod".

Norma art. 8 alin. (1) CC al RM, indică că, „persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie".

În conformitate cu rigorile art. 375 CC al RM, „alin. (1) persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional".

Conform art. 425 alin. (1) CC al RM, „probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei".

Iar conform cerințelor art. 458 alin. (1) CC al RM, „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei".

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care și prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizînd întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atît timp cît amenda este un mijloc de constrîngere a petentului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Avînd în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat contravenientul Iustin Viorel reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Sub aspectul acestor norme de drept, raportate la starea de fapt, precum și interpretări, instanța de judecată reține că, Iustin Viorel este învinuit de faptul că, la data de 17.05.2023, ora 07.29, fiind la volanul automobilului de modelul „Dacia", cu n/î *****, deplasîndu-se pe traseul R km.38, circula fără a deține permis de conducere perfectat valabil pe numele său, totodată, se deplasa cu geamurile portierelor din față cu peliculă ce diminuează cîmpul vizual al conducătorului auto, ignorînd prevederile pct. 102, lit. a), 122 subpct. 6), lit. e) al RCR al RM.

Examinînd probatoriul administrat la caz, instanța de judecată reține că, agentul constatator în calitate de probe în susținerea învinuirii a prezentat doar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia nr. MAI05979538, din 17.05.2023, în lipsa altor probe care să vină în susținerea învinuirii, circumstanță care denotă că învinuirea înaintată este una neprobată și nedemonstrată.

În sensul dat, instanța de judecată reține că, deși lui Iustin Viorel i s-a incriminat încălcarea rigorilor pct. 102, lit. a), 122 subpct. 6 lit. e) RCR al RM, instanța de judecată nu poate reține învinuirea înaintată acestuia, în situația în care agentul constatator nu a prezentat careva probe în susținerea acesteia, cum ar fi înregistrări audio-video, foto, declarații ale martorilor, cît și alte probe, astfel că instanța ajunge la ferma concluzie că sancționarea persoanei în baza doar a procesului-verbal cu privire la contravenție, este inadmisibilă de drept, cu atît mai mult că agentul constatator nici nu s-a prezentat în ședința de judecată, pentru a susține învinuirea înaintată.

De altfel, instanța de judecată identifică caracterul steril, formal și convențional al învinuirii ce i se aduce lui Iustin Viorel, reieșind nemijlocit din faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție, este doar un act de constatare, nu și o probă unică ce poate fi pusă la baza învinuirii, iar în acest sens se impune obligația clară a agentului constatator ca în conformitate cu prevederile art. 440 CC al RM, să administreze suficiente probe concludente și pertinente, ce să excludă careva dubii la capitolul învinuirii înaintate unei persoane.

Instanța de judecată identifică și faptul că, este inadmisibilă de drept sancționarea contravențională a persoanei, fără a avea careva probe în susținerea învinuirii, și bazîndu-se doar pe actul de constatare, cu atît mai mult că procesul-verbal cu privire la contravenție este unul incomplet, nefiind elucidate toate circumstanțele comiterii pretinsei fapte contravenționale.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată atestă și faptul că, nu poate fi menținut procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, axîndu-se doar pe considerentele și circumstanțele formale, expuse de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție, în contextul în care acestea nu sînt susținute de alte careva probe care să demonstreze pretinsa încălcare de ordin contravențional.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de

drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) CC al RM și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

La fel pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Sub aspectul dat, instanța de judecată ținînd cont de lipsa de careva probe ce să susțină învinuirea adusă, determină că la caz urmează a se proceda după cum indică norma art. 441 alin. (1), lit. a) CC al RM, care indică că „procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei”.

Pe fundalul celor expuse mai sus, instanța de judecată constată inadmisibilitatea de drept de a menține în vigoare actul de constatare și sancționare nr. MAI05979538, din 17.05.2023, emis în privința lui Iustin Viorel, în lipsa unei învinuiri concrete, demonstrate și bine determinate, motiv pentru care contestația înaintată la caz urmează a fi admis, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare urmează a fi anulate, cu încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 231 alin. (2), art. 228 alin. (7) CC al RM, din motiv că nu există faptul contravențiilor incriminate lui Iustin Viorel.

Pentru motivele sus-enunțate, și conducîndu-se de prevederile art. 458, art. 461, art. 462 CC al RM, instanța de judecată,-

hotărăște:

Admite contestația înaintată de către contravenientul Iustin Viorel.

Anulează procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP MAI, nr. MAI05979538, din 17.05.2023, prin care Iustin Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 231 alin. (2), art. 228 alin. (7) CC al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 84 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Încetează procesul contravențional pornit în baza art. 231 alin. (2), art. 228 alin. (7) CC al RM, în privința lui Iustin Viorel, din motiv că nu există faptul contravențiilor incriminate.

Hotărîrea poate fi contestată în ordine de recurs, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul ***Avasiloaie Tatiana***